

Mel. Jeg favnede egentlig talt en nærmere Begrundelse; det forekommer mig, at dette ikke er nok. Det er den gamle Sætning: „Die for Die og Land for Land“, som jeg nok veed er moderne, ogsaa i Toldspørgsmaal nu i Europa, men jeg tror, det mangen Gang er hændet, at naar man vilde staa Diet ud paa sin Nabo, er man kommet til at ramme sig selv, og det turde være, at vi komme lige saadan afsted, hvis vi følge den høitærede Finanzministers Raad. Det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat af Landhusholdningssekskretariatet til Drøftelse af Toldloven, har jo afgivet en Betænkning, hvor Toldspørgsmaalet ses væsentlig fra Landbrugets Synspunkt, og dette Udvalg, i hvilket der, tør jeg nok sige, sad flere af de største Kapaciteter, vort Landbrug tæller, fandt sig ikke foranlediget til at foreslaa Told paa levende Kreaturer, fandt sig ikke foranlediget til at foreslaa Told paa Korn, og har givet meget gyldige og gode Grunde for at undlade dette. Jeg favnede i den høitærede Finanzministers Foredrag i Dag Grunde, virkelige Grunde, hentedede fra dette Lands Interesser, som bevogede ham til at komme med en saadan Antydning. Jeg skal derfor ikke nærmere imødegaa dette — det vilde føre overordentlig vidt — og vente med at komme ind derpaa, til der foreligger et Forsøg paa Bevis for, hvad Kornetold og Told paa levende Kreaturer vilde gavne os her i Landet. Tværtimod mener jeg, vi have altfor lidt ved vore tidligere Toldbehandlinger taget Hensyn til, hvorledes det Land er, vi skulle give en Toldlov for. Vi have altfor meget givet en Toldlov, der passede for et Industriland, og altfor lidt taget Hensyn til, at det er et hovedsagelig agerdyrkende, søfarende Land, vi leve i. Naar man ser paa Befolkningsstatistikken, og ser, at her i Landet $\frac{3}{4}$ af Befolkningen — omtrent $1\frac{1}{2}$ Million — ernærer sig ved forskellige Beskæftigelser, som ikke have fjærneste Gavn af Beskyttelsen, som ikke i mindste Maade have Andet end Ulemper, Savn og Tryk deraf, og naar vi saa igjen analysere den halve Million — $\frac{1}{4}$ af Befolkningen, der bliver tilbage — og jeg tror, det maa siges at være temmelig rigeligt, naar man kommer op til en industridrivende og haandværksdrivende Befolkning paa Alt i Alt en halv Million — se vi, der er nogle af de allerstørste og væsentligste Klasser deri, som heller ingen Gavn have af Beskyttelsen, som f. Ex. Bagerer, Tømrere, Slagtere og Murere, og jeg kunde nævne mangfoldige Andre. Vi snøvre os ind og snøvre os ind, til vi til sidst komme til det Resultat, at det er for

saadant Noget som 2—300,000 Menneffers Skyld, at Landet bærer denne store Byrde af Beskyttelse. Hermed er paa ingen Maade jagt, at jeg vil stille mig paa et radikalt Frihandelsstandpunkt. Dels anser jeg det for uigjennemsørligt, og dels ogsaa, kan jeg sige, for i og for sig uforrett. Vi have en Gang disse Industrier, som ere grundlagte paa den bestaaende Beskyttelse, som Basis; vi have ikke Lov til med et voldsomt Ryk at rive denne Grund bort under Fødderne paa dem; det vilde være Uret og det vilde ogsaa være skadeligt, som alle pludselige og voldsomme Ryp i den økonomiske Politikk; vel at mærke mener jeg rigtignok, at saadanne stærke Strid ud i en anden Retning, som den høitærede Finanzminister anbefalede, vilde skade i endnu højere Grad. Jeg vil ikke anbefale det til nogen Side. Jeg vil anbefale i væsentlig Overensstemmelse med den ærede Forslagsstiller, at vi bibeholde vort moderate Beskyttelsesstandpunkt, men jeg siger: vi skulle regulere Beskyttelsen, dog med den Tanke at naae til Nedsættelser og det klækelige Nedsættelser paa saadanne Punkter, hvor den bestaaende Beskyttelse er ud over enhver rimelig Grændse, og de ere ikke saa ganske saa.

Der er opstaaet en Forening her i Landet til Beskyttelse af „det nationale Arbejde“. Denne Forening siger i sit Opraab, at vi skulle ingen Toldreform have, og derjom vi skulle have en, skal den gaa i Retning af forøget Beskyttelse. Den vil ikke nøies med at hindre en Toldreform, men den vil ikke engang tillade os at drøfte en saadan. Den siger: nu have vi siden 1871 havt al den Tale her i Landet om Toldreformer; nu ville vi have Lov til at arbejde i Fred; der skal være Taushed om den Sag. Ja, jeg forstaaer meget godt denne Tankegang, thi saasnart der tales om denne Sag, saa snart vi komme ind paa Drøftelse af Toldreformen, er der mangfoldige Beskyttelsesforanstaltninger, som ikke kunne forsvares, som ikke en af de Mænd, der have sat deres Navn under dette Opraab, vil staa frem og forsvare. Der er f. Ex. paa Manufakturindustriens Omraade en Del Artiller, grove Artiller, den simple Mands Forbrug, jeg kunde nævne en Mængde saadanne, paa hvilke Tolden gaar op til 30 til 80 pCt. Der er grove Klædevarer, Sirtser, simple Bomuldstøier og meget Andet. Jeg kunde nævne mangfoldige Exempler paa Satter, som ikke kunne forsvares, og som blot behøve at nævnes, for at Enhver maa indrømme, at de ere modne til at falde. Det er saadanne Satter, vi skulle have regulerede og regulerede alvor-